

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

SSA Anna Kozłowska

w sprawie ze skargi R. M.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 27 listopada 2009 r., sygn. akt I ACa (...) wydanym

w sprawie z powództwa R. M.

przeciwko D. R. – R. i D. R.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 listopada 2010 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 6 maja 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

1. **oddala zażalenie**
2. **zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego na rzecz adw. M. S. kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset), powiększoną o stawkę podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej R. M. w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 maja 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę R. M. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego

z dnia 27 listopada 2009 r., sygn. akt I ACa (...) w sprawie o odszkodowanie i zadośćuczynienie.

W zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania skarżąca zarzuciła naruszenie przepisów postępowania: art. 410 § 1 w zw. z art. 404 k.p.c. i art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżąca wskazała, że skarga o wznowienie postępowania opiera się o podstawę wznowienia wskazaną w art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c. W jej ocenie sądy orzekające w przedmiotowej sprawie opierały się na sfałszowanych dowodach i je zatajały, a podstawą skargi są przestępstwa tych sądów. W ocenie Sądu Apelacyjnego nakazywało to przyjąć, że skarżąca zarzuciła, iż wyrok został uzyskany za pomocą przestępstwa, co stanowi podstawę wznowienia określoną w art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c. Ocena ta nie wykraczała poza przewidziane w art. 410 k.p.c. granice badania podstaw wznowienia postępowania, gdyż o rzeczywistej podstawie wznowienia decydują okoliczności uzasadniające wznowienie, a nie powołany w skardze o wznowienie postępowania przepis, który wskazuje określoną podstawę wznowienia. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 28 października 1999 r. II UKN 174/99 (OSNP 2001, nr 4, poz. 133) jeżeli z uzasadnienia skargi wynika, że okoliczności w niej wskazane nie wyczerpują ustawowej przesłanki wznowienia postępowania, wymienionej w powyższych przepisach k.p.c., to podnoszona w żądaniu podstawa prawna żądania nie zachodzi. W takim przypadku skarga nie jest oparta na ustawowej podstawie wznowienia i podlega odrzuceniu, stosownie do art. 410 § 1 k.p.c. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2005 r. IV CO 6/05, Biul. SN 2005, nr 9). Fakt, że skarżąca sporządziła skargę o wznowienie postępowania osobiście, w sposób mało czytelny i chaotyczny, utrudniał ocenę istnienia podstaw do wznowienia postępowania w rozstrzyganej sprawie. Jednakże analiza treści tej skargi nakazuje przyjąć, że Sąd Apelacyjny ocenił prawidłowo, iż skarżąca domagała się wznowienia postępowania z uwagi na popełnienie przestępstwa przy rozpoznaniu sprawy, a popełnienie przestępstwa przez notariusza stanowiło podstawę roszczenia powódki. Skarżąca kilkakrotnie powtarzała bowiem stwierdzenie, że Sąd pierwszej i drugiej instancji „orzekał w przestępstwie”, chronił przestępcę, a także że sędziowie używali oszustw i kłamstw. Nie można zatem odmówić racji Sądowi, który odwołał się do treści art. 404 k.p.c., ograniczającego dopuszczalność wznowienia w przypadkach, gdy ma ono nastąpić z powodu popełnienia przestępstwa.

Z tych względów prawidłowa była ocena, że skarga nie została oparta o ustawową podstawę wznowienia i podlegała odrzuceniu. Podstawa do odrzucenia skargi istniała zatem niezależnie od stwierdzenia, aby zarzucane przez skarżącą postępowanie mogło stanowić przestępstwo. Dlatego też zażalenie było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 i 398¹⁴ k.p.c.